

ॐ

अथ भ्रष्टाष्टकम् / मूर्खाष्टकं वा

विश्वं सत्यं मनुते तनुते च कर्माणि लोकसंसिद्धयै ।
वाचा मिथ्या जगदिति जल्पति नो वेत्ति सो महाभ्रष्टः ॥ 1 ॥

ब्रह्मैवेदमिति जल्पति दोषादोषोत्तमाधमान्पश्यन् ।
नग्नो भूत्वा विचरत्यवधूतत्वं प्रदर्शयन् सो भ्रष्टः ॥ 2 ॥

कृत्याकृत्यमशेषं त्यक्तुमशक्तं श्रुतेरगोचरताम् ।
आत्मनि जल्पन् हास्यास्पदतामेत्येष मानवो सो भ्रष्टः ॥ 3 ॥

पाशाष्टक,संकष्टक्लिष्टतनुर्मृष्टभोजनादि - प्रीतः ।
शिष्टोऽहं मन्वानो तिकृष्टमहो दुष्टमानवः सो भ्रष्टः ॥ 4 ॥

आत्मैवेदं सर्वं जल्पन् लोकोक्तिरसहमानो मेधावी ।
स्तुतिवाक्यानि श्रोतुं सदा धावंस्तुष्टो न किं भवेद् भ्रष्टः ॥ 5 ॥

यस्मिन् स्वस्य च निष्ठा तद्धर्मिष्ठानशिष्टगणनायां ।
कुर्वन्कर्म हतोऽयं यद्यपि शिष्टो न किं भवेद् भ्रष्टः ॥ 6 ॥

कर्तृत्वं भेक्तृत्वं च मन्वानः स्वस्मिन्नात्मनि प्रभौ शम्भौ ।
रोदिति हा किं कृतमिति किं वा भोक्तव्यमिति सो भ्रष्टः ॥ 7 ॥

चिन्मात्रं स्वात्मानं देहं परं मन्वान एजते यभतः ।
सर्वात्मानमबुद्ध्वा ब्रह्मापि स्यादहो किल सोऽपि भ्रष्टः ॥ 8 ॥

भ्रष्टाष्टकमेतद्यत्प्रविचारयतीह मानवो धन्यः ।
मान्यः स्याल्लोकेषु यो सो भ्रष्टत्वं वेत्ति निजचारित्र्यस्य ॥ 9 ॥

॥ इत्योँ ऋम् ॥

